బంద్‌లూ.... రాబందులూ

సురేష్ : ఒరేయ్ రాజూ, ఈ రోజు మన కమల్‌హాసన్ పిక్చర్ రిలీజ్... గుర్తుందా ? ఆరు నూరైనా నూరు ఆరైనా ఈ రోజు మనమా పిక్చర్‌కి వెళ్ళి తీరాలి ! అర్థమైందా ?

రాజు : అయ్యో పిచ్చివాడా ! ఈ రోజు ఏంటనుకున్నావ్ ? భారత్‌బంద్, సినిమా హాళ్ళక్కూడా బంద్ !

ఆనంద్ : చచ్చాం ! ఆ సంగతే మరిచిపోయా ! (అటూ ఇటూ కాసేపు పచార్లు చేసి) వెధవది ఏహోటల్ కైనా వెళ్ళి - ఏదైనా పార్టీ చేసుకుందామనుకున్నా - ఏదీ - హోటళ్లు కూడా అన్నీ బందే!

రాజు : (దిగాలుగా) వచ్చే ఆదివారం మా అక్కయ్య పెళ్ళి! ఎప్పట్నుంచో ఈ రోజు కొత్తబట్టలు కొనుక్కోవాలనుకున్నాను! కానీ ఇంతలోనే బంద్‌కి పిలుపునిచ్చారు ! ఈ రోజు షాప్స్ బందే! ఇక షాపింగ్ ఏం చేస్తాం ?

ఆనంద్ : పోనీ ఏదైనా పిక్నిక్కి వెళ్దామంటే బస్సులన్నీ కాన్సిల్ అయ్యాయి! వీడియో కాసెట్ తెచ్చు కుందామంటే - వీడియో లైబ్రరీలు బంద్ !

రాజు : ఇంకా అన్నింటికన్నా విచిత్రం... సురేష్‌గాడు డబ్బు తెచ్చుకుందామని బ్యాంక్‌కి వెళ్తే బ్యాంకులు కూడా బంద్ పాటిస్తున్నాయి.... అరాచక శక్తులకు భయపడి.

సురేష్ : (విసుగ్గా) అటు కాలేజీ లేదు ! ఇటు టైంపాస్ కూడా కావట్లేదు!

ఆనంద్ : ఐడియా ! అందరం కలిసి పేకాడుకుంటే!

రవికిషోర్ : (కోపంగా) వెధవన్నర వెధవ ! సెలవ్ దొరికితే చాలు నీకు వెధవ ఆలోచన్లే ! ఇప్పటికే దేశంలో నీలాంటి వెధవలందరూ పిలుపు ఇచ్చే బందుల్తో సర్వనాశనమై పోతోంది ! ఇంకా పేకాట కూడా ఆడతారట - పేకాట ! సిగ్గులేక పోతే సరి !

ఆనంద్ : మరేం చేయమంటావ్‌రా? తుమ్మితే - దగ్గితే - బంద్ పాటించే దేశంలో పుట్టిన పుణ్యాత్ములమాయే !

రాజు : సరేగానీ సురేష్, నీకు గుర్తుందా ? చిన్నప్పుడెప్పుడో మనం 'ఆదివారం నాడు అరటి మొలిచిందీ .... సోమవారం నాడు సుడివేసి పెరిగిందీ'.... అంటూ పాడుకునేవాళ్ళం !

ఆనంద్ : అయితే ఏమిటటా ! ఇంత సీరియస్ మూడ్‌లో - నీకింకేం పని లేనట్టు నీ పద్యాల్తో, రైమ్స్‌తో ఇహ సుత్తి కొడ్తావా నాయనా?

రాజు : అది కాదురా ! మన సురేషో కుర్ర కవి కదా ! ఇప్పుడు ఆ పాటకి బంద్‌మీద వాడో పేరడీ కడ్తే ... ఏదో విని తరిద్దామనీ.....

ఆనంద్ : బాబ్బాబూ సురేష్, ఆ పని చెయ్యి! మేం బాగా బిజీగా వున్నప్పుడు.... నా కవితో - నా కవితో అంటూ నీ కవిత్వం వినమంటూ మా ప్రాణాలు తోడేస్తావ్ కదా ! ఇప్పుడు... మా చెవులూ... కళ్లూ.... నోరూ... అన్నీ నీ కప్పగిస్తాం! ఇక చెప్పు నీ కవిత్వం ! విప్పు నీ కంఠం !

సురేష్ : ఓష్ ! బంద్‌ల మీద కవిత్వమే కదా ! అదెంత పని ? ఆశువుగా

చెప్తాను వినండి !
(కంఠాన్ని సవరించుకుని)
సోమవారం నాడు బీజేపిబంద్ !
మంగళవారం నాడు రిజర్వేషన్ బంద్ !
బుధవారం నాడు కాంగ్రెస్ బంద్ !
గురువారం నాడు రాడికల్స్ బంద్ !
శుక్రవారం నాడు తెలుగుదేశం బంద్ !
రాబందులేవేవో బంద్‌లకి పిలుపిస్తే.....
సోమరులందరికీ విందాయనయ్యో !

ఆనంద్ : భేష్ ! ఇన్నాళ్ళకి పనికొచ్చిన కవితొకటి రాశావు! చాలా సంతోషం ! నీకిక సన్మానం చేయడమే తరువాయి !

రాజు : వాణ్ణి ఎందుకలా ఎగతాళి చేస్తావ్‌రా ! వాడు రాసిందాంట్లో అతిశయోక్తి ఏముంది చెప్పు ? ఈ వారమంతా మనకి బంద్‌లే అయ్యాయి ! కనీసం వచ్చేవారమైనా ఈ బంద్‌ల మధ్య మన కాలేజీ ఎన్ని రోజులు పని చేస్తుందో లెక్కెట్టి చూడరా ?

ఆనంద్ : (జేబులోంచి పాకెట్‌డైరీ తీసి, దాన్ని చూస్తూ) వచ్చేవారం ఒక్క శనివారం నాడే ఏ బందూ లేదురా !

రాజు : హాయ్‌హాయ్ ! కనీసం ఆ ఒక్కరోజైనా మనకి కాలేజీ వుంది ! హిపిప్ హుర్రే !

సురేష్ : అరే పిచ్చి సన్నాసీ - ఇప్పుడు మనకు శనివారం కూడా హాలిడే డిక్లేర్ చేశారు !

ఆనంద్ : అవును కదా ! ఆ సంగతే మరిచి పోయా (దిగులుగా) అలాగైతే వచ్చేవారం కూడా మన కన్నీ సెలవులే అన్నమాట!

రాజు : కాని... సిలబస్ కావడం లేదని... ఓ రోజు మన ప్రిన్సిపాల్‌కి చెప్పి, శనివారం కూడా కాలేజీ పెట్టించుకున్నాం గుర్తుందా ?

ఆనంద్ : అవునవునూ... కాని ఆ తర్వాత.... మళ్ళీ... ఆ నెక్స్‌ట్ శనివారం మన కాలేజీ నడువలేదేం!

రవికిరణ్ : లెక్చరర్సంతా మాకు శనివారం సెలవుంటే మాతో పని చేయిస్తావా అని ప్రిన్సిపాల్ ముందు చిందులు తొక్కారట! ఆ విషయం డైరెక్టర్ ఆఫ్ హైయర్ ఎజుకేషన్ దాకా వెళ్తే... ఆయన మన ప్రిన్సిపాల్‌ని పిలిపించి - "ప్రభుత్వం సెలవు ప్రకటిస్తే నువ్వు కాలేజీ నడిపిస్తావా ?" అని మెమో జారీ చేశాట్ట!

ఆనంద్ : ఛఛ ! మన దేశంలో పనిదొంగలకి ఎలాంటి పనిష్మెంట్ లేదుగానీ - పనిచేస్తాం - మమ్మల్ని చేయనీయండి అనే వాళ్లకి

		ఎలాంటి సత్కారమో చూడరా ?
		(అప్పుడే సుబ్బారావు ఆ రోడ్డు ప్రక్కనే... అంటే... ప్రేక్షకులకి ఎదురుగా - తన టీ కొట్టు తెరుస్తాడు)
రాజు	:	ఒరేయ్ ! అదిగో ఆ టీకొట్టు సుబ్బారావు తన కొట్టు తెరిచాడురా ! మనం కాసేపు ఆ కొట్లో వెళ్ళి కూర్చుందామా ? టైం పాసవుతుంది!
సురేష్	:	ఏం సుబ్బారావు గారూ ! బావున్నారా ?
సుబ్బారావు	:	ఆ ఏదో మీ దయవల్ల ! రండి రండి, కూర్చోండి!
రాజు	:	(స్టూల్ లాక్కుని కూర్చుంటూ) సుబ్బారావు గారూ ! మీరు బంద్ రోజు కూడా చాలా ధైర్యంగా మీ టీకొట్టు తెరిచారు ! మాకెంత ఆశ్చర్యంగా వుందో చెప్పలేం !
సుబ్బారావు	:	ఏం సెయ్యను బాబూ ! రెక్కాడ్తేగానీ డొక్కాడని బతుకులు మావి! ఏదో మీలాంటి బాబులొచ్చి గిరాకీ సేత్తేనేగదా మాకు రెండు పూటలా కడుపు నిండేదీ !
ఆనంద్	:	అవుననుకోండి ! కాని మీరు ఈ బంద్‌కి సహకరించలేదని మీమీద ఎవరైనా కక్షపెట్టుకుని మీ టీకొట్టును... ధ్వంసం చేస్తే....
సుబ్బారావు	:	నువ్వన్నదీ నీజమే బాబూ ! వాళ్లో పిచ్చి కుక్కలు ! ఎప్పుడు ఎవర్ని కారుస్తారో తెలీదు! కాని... ఏం సెయ్యనయ్యా ! నెలకి అయిదారు బందులంటే మాటలా !? వాడెవడో బంద్‌కి పిలుపిచ్చాడని వీడూ, వీడెవడో పిలుపిచ్చాడనీ వాడూ- బొత్తిగా 'బందులపోటీ' అయిపోయింది. ఇది భారద్దేశం కాదు బాబూ... 'బందుల దేశం'! ఎవరైనా పూనుకుని ఈ బందుల్ని నిషేధిస్తే తప్ప ఈ దేశం బాగుపడదు!
ఆనంద్	:	అవును సుబ్బారావు గారూ ! మీరు బంద్‌లు వొద్దంటున్నారు మంచిదే ! కానీ.. బంద్‌లు మానేస్తే... మన మొర ఆలకించేది ఎవరూ ? ఏ మనిషైనా - ఏ ప్రభుత్వమైనా దిగివచ్చేది ఎలా?
రవికిరణ్	:	అది కాదురా ఆనంద్, నువ్వు ఒక విషయం ఆలోచించు ! మనదేశంలో బంద్‌లకి పిలుపునివ్వడం ఓ అంటు జాఢ్యమై పోయింది! ఎందరో - ఎన్నోసార్లు ఈ బంద్‌లకి పిలుపు నిచ్చారు కదా ! అందులో ఎవ్వరు దేన్ని ఈ బందుల ద్వారా సాధించారో మచ్చుకు ఒక ఉదాహరణ చెప్పు !
రాజు	:	అవున్రా ! ఆ బంద్ పాటించేది... ఒక్కరోజు ! మర్నాడు.. షరా: మామూలే ! ఎవరి దారి వాళ్ళదీ... ఎవరి పన్లు వాళ్ళవీ! ఆ ఒక్కరోజు భాగోతానికి జనాన్ని అన్ని ఇబ్బందులకి గురిచేసే...

బంద్‌లకి వాళ్లు ఎందుకు పిలుపునిస్తున్నారో అర్థం కావడం లేదు!?

ఆనంద్ : ష్ ! ఒక్కరోజు భాగోతం అంటున్నావ్ ! ఆ మాట గట్టిగా చెప్పావంటే... ఈసారి మన బందురాయుళ్లు... ఏకంగా... ఏకబిగిన పది రోజుల బంద్‌కి పిలుపిస్తారేమో !?

రవికిరణ్ : హు పదిరోజుల బంద్ ! నెవర్ ! అదే జరిగితే... ప్రజలు ప్రతిఘటిస్తారని.... తిరగబడ్తారని... వాళ్ళకూ తెలుసు ! అందుకే ఎవరూ... ఏ పార్టీ వాళ్లూ... అందుకు సహకరించరు !

ఆనంద్ : అది కాదురా కిరణ్ ! బందులొద్దంటే... మరి ఎవరైనా... ఎవరికైనా తమ నిరసన వ్యక్తం చేసేదేలా ?

రవికిరణ్ : నిరసన వ్యక్తం చేయడానికి బంద్‌లే దొరికాయా బ్రదర్ ! ధర్నాలు చేయవచ్చు, ఘెరావ్‌లు చేయవచ్చు ! సభలూ పెట్టవచ్చు, సమావేశాలు పెట్టవచ్చు ! పత్రికాముఖంగా విమర్శించనూ వచ్చు !

రాజు : అవున్రా... అలా ప్రజలకి అసౌకర్యం కల్గించని పద్ధతులు ఎన్నో వుండగా - అవన్నీ పక్కకి పెట్టి బంద్‌లు పాటిస్తూ కూర్చుంటే ఎన్ని పనిగంటలు వేస్టయిపోతాయో ఎంత శ్రమశక్తి వృధా అవుతుందో - యువత ఎంత నిర్వీర్యమై పోతుందో ఒక్కరూ ఆలోచించరేం ?

సురేష్ : ఆ బందు రాయుళ్లలో అన్ని పార్టీల వాళ్లూ వున్నారు, ఎవరికి వారు తాము అధికారంలో వున్నప్పుడు తప్ప, మిగతా రోజుల్లో ఈ బందుల్ని తమ స్వార్థానికి వాడుకునేవాళ్లే !

ఆనంద్ : అంతేకాదు ! బంద్ పేర ఎవరు అధికారంలో వుంటే - వాళ్లని హైరాన పెట్టడం ఆపోజిషన్ పార్టీల వాళ్ళకి మరో పైశాచిక ఆనందం !

రాజు : అసలు ఈ బంద్‌ల గోల చూస్తూంటే ఈ బందు రాయుళ్ల కసి ప్రభుత్వమ్మీద కాదు... ప్రజలమీదే అన్పిస్తోంది!

ఆనంద్ : యుఆర్ కరెక్ట్ రాజు ! నువ్వన్నది నిజం కాక పోతే..... ప్రజలకి అత్యంతవసరమైన బస్సుల్నీ, రైళ్ళనీ, టెలిఫోన్ ఎక్స్చేంజీల్నీ, బ్యాంకుల్నీ వాళ్లు దగ్ధం చేసేవాళ్లే కారు ! అలాంటి చర్యలవల్ల వాళ్లు సాధించదల్చుకున్నదేమిటో - నాకేమీ అర్థం కావడం లేదు.

సురేష్ : (వ్యంగ్యంగా) ఏముందీ ? వాళ్ళ వీరోచిత కార్యాల్తో కాల చక్రాన్ని వెనక్కి తిప్పి - ఏ సౌకర్యాలూ లేని బీసీ కాలంలో మన పూర్వీకులు ఎలా వుండేవాళ్లో... మనకోసారి రుచి

		చూపించాలని... వాళ్ళ తాపత్రయమై వుంటుంది!
రవికిరణ్	:	ఎన్నో ఏళ్లు శ్రమిస్తేగానీ, రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుంటేగానీ- దేన్నీ కట్టుకోలేం, కూడగట్టుకోలేం ! కూలగొట్టడానికి ఎంత సేపు, దేన్నైనా నిమిషంలో బుగ్గి చేయవచ్చు ! అగ్గిపుల్ల వెలిగించడం... అదో - ఘనకార్యమా - శాడిజం కాకపోతే!
రాజు	:	అయినా నాకో విషయం అర్థంకాదు ! ఈ ప్రజలెందుకు తిరుగబడరూ ? ఇన్ని ఇబ్బందులు పడ్తూ... వాళ్లు ఇదంతా ఎందుకు భరిస్తున్నారంటావ్ ?
ఆనంద్	:	బహుశః పిల్లి మెడలో గంట కట్టేదెవరని అయివుంటుంది?
రవికిరణ్	:	ఎవరో ఎందుకూ ? మనం చాలు ! కాలేజీ విద్యార్థులం ! ఎవరు ఎక్కడ బంద్‌కు పిలుపు నిచ్చినా దాన్ని విఫలం చేయాలి. షాపులు తెరిచి వుంచాలి ! బస్సుల్ని తిరగనీయాలి.
రాజు	:	కాని... మనలో మనకే... పీడీయస్యూ, రాడికల్స్, తెలుగు యువత, ఏబీవీపీ అంటూ ఎన్నో గ్రూపులు! మన విద్యార్థులు కూడా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు బంద్‌కు పిలుపునిస్తూ వుంటారు కదా ! మరి వాళ్ళంతా మనకి సహకరించకపోతే......
ఆనంద్	:	నో, అలా జరుగుతుందని నేననుకోను ! మనం ఎవర్నీ సమర్థించడం లేదు ! పైగా అందర్నీ బందులొద్దంటున్నాం ! అలాంటప్పుడు పేచీ ఏముందీ ?
రవికిరణ్	:	అన్ని గ్రూపుల్లోని మానవతా వాదులంతా కలిసి... సీరియస్‌గా ఈ విషయం ఆలోచించి- ఏ గ్రూప్‌తో సంబంధం లేకుండా కేవలం ప్రజల్ని బంద్‌ల మహమ్మారి నుండి రక్షించే వుద్దేశ్యంతో - ప్రతివూళ్లో యువకులందరితో కలిసి ఓ యువశక్తిని స్థాపించాలి.
ఆనంద్	:	ఉన్న గ్రూప్‌లకి తోడు అది మరో స్టూడెంట్స్ గ్రూప్‌గా అవతరించి... ఇంకో తలనెప్పిగా పరిణమిస్తే..?
రవికిరణ్	:	నోనో, అలా కాకుండా ఆ యువకులంతా ఎప్పటికప్పుడు చెక్ చేసుకోవాలి ! యువశక్తి ఒకే ఒక లక్ష్యంతో పనిచేయాలి! అది... బంద్‌ల్ని బంద్ చేయడం ! అంతే ! ఆ తర్వాత అది ఏ విషయాల్లోనూ, ఏ రాజకీయాల్లోనూ తల దూర్చకూడదు! ఈ బంద్‌లు నామరూపాల్లేకుండా అంతరించి పోయాక యువశక్తి దానంతటదే.. అంతర్థానం కావాలి ! అవుతుంది కూడాను !
రాజు	:	నీ ఐడియా బావుంది ! బ్రేవో ! మనం ఈరోజే ఈ యువశక్తికి అంకురార్పణ చేద్దాం ! దానికి నువ్వేలీడర్వి !
రవికిరణ్	:	సారీ రాజూ ! ఆ లీడర్షిప్ పేర ఎన్నికలు మొదలై చివరకు

రాజకీయాలు ప్రవేశిస్తాయి! అప్పుడు మన లక్ష్యమే దెబ్బతింటుంది. మన యువశక్తికి ఏ లీడరూ అక్కర్లేదు! మనది సమిష్టి నాయకత్వం !

రాజు : ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ప్రజల ఆస్తి పాస్తులకీ, ప్రభుత్వ ఆస్తి పాస్తులకీ మనం కవచాల్లా నిలవాలి ! ఆ బందురాయుళ్ళని ఎదుర్కోవాలి! మనక్కావలసింది ప్రజలు ప్రశాంతంగా వుండటం ! హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకోవడం !

చంటి : (ప్రవేశిస్తూ) అన్నయ్యా ! మీరు ఇక్కడున్నారా ? మీకోసం ఎక్కడెక్కడ వెదికానో తెలుసా ? మీ ఫ్రెండ్సుందర్నీ తీసుకుని అమ్మ ఇంటికి రమ్మంటోంది ! బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేసి వెళ్ళమంటోంది.

రవికిరణ్ : పదండిరా ! ఇంటికి వెళ్ళి బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేసి వద్దాం!

(ఆ మిత్రబృందం బయటికి వెళ్తారో లేదో... ఇంతలో బందు రాయిళ్ళ గుంపొకటి అటువైపు వచ్చి సుబ్బారావు టీ కొట్టులో దూరి... అతణ్ణి బయటకీడ్చి అతడితో వాగ్వివాదం పెట్టుకుంటారు.

(ఆ వివాదాన్నంతా.... నేపథ్యంలోంచి పాట రూపంలో వస్తూంటే...దాని కనుగుణంగా... బందురాయుళ్లూ... స్టేజీమీదున్న మిగతా పాత్రలూ.... పెదవులు కలుపుతూ తమ తమ పాత్రలు పోషిస్తూ వుంటారు)

గళ్లలుంగి రౌడి : **ఈనాడు బందుంటదనీ - సెప్పినమ్ నిన్నా** ॥ఈనాడు॥

బొచ్చుటోపి రౌడి: **బంద్ పెట్టు దుకాణం - ఉన్న పళంగా ! ఒరేయ్** ॥బందు॥

తల్వార్‌రౌడి : **లారీలూ, ఆటోలూ, రిక్షాలైనా** ॥లారీలూ॥

మఫ్లర్‌రౌడి : **రోడ్డుమీద కన్పడ్తే - అగ్గిపెడ్తాం, అరేయ్** ॥రోడ్డు॥

సుబ్బారావు : **నిన్న మొన్న ఆ మొన్నా - తిండి లేదన్నా** ॥నిన్న॥
బంద్ వుంటే నాకేడా పనీ - దొరకదు ॥బందు॥

సుబ్బారావు భార్య: **ఒక్క టొక్క టొక్క టొక్క -**
టొక్క టొక్కటీ ॥ఒక్కో॥
నెలకి అయిదు బంద్‌ల్ -
మా ఉసురు తగలనీ ॥నెలకి॥

సుబ్బారావు పాప: **అన్న నీ కాల్మొక్తా - బంద్ పెట్టకూ** ॥అన్న॥
అయ్య నీ బాంచెన్ మా కడుపు గొట్టకూ ॥అయ్యా॥

గళ్లలుంగి రౌడి : **ఏహేఁ పొల్ల నీ లొల్లి ఏంది... అడ్డం రాకూ** ॥పొల్ల॥
సూత్తవేర, ఆ పోరిని - పక్కకు తోసేయ్ ॥సూత్త॥

(పాట మధ్యలో మ్యూజిక్ - ఆ మ్యూజిక్‌లో బస్ వచ్చినట్టు

హారన్ ! బందురాయుళ్లలో కొందరు సంతోషంతో చెంగున దూకి తెర వెనక్కి, వెళ్ళి బస్ డ్రైవర్ని స్టేజీ మీదకు లాక్కొస్తారు)

బొచ్చుటోపీరౌడి: (డ్రైవర్ కాలర్ పట్టి)

బంద్ వున్నరోజు నువ్వు గమ్మునుండకా ॥బందు॥

బస్సు నడిపే దమ్మా - నీ దుమ్ము దులుపుతాం! ॥బస్సు॥

తల్వార్‌రౌడి : (గళ్ళలుంగి రౌడీ నుద్దేశించి)

సూత్రవేర అగ్గిపెట్టె - అందుకోబే - అరేయ్ ॥సుత్త॥

గాంచునూనె పోసి - అంటించి రాబే, అరేయ్ ॥గాంచు॥

(అదే బస్సులోంచి దిగిన ఓ అవ్వ - డ్రైవర్ వెనకాలే వస్తూ, బందురాయుళ్ళ కాళ్లావేళ్లా పడ్తూ...)

అవ్వ : **బిడ్డ నీ బాంచెనయ్య - బస్సు తోలనీ** ॥బిడ్డ॥

బస్సులో నా బిడ్డుందీ - సావు బతుకుల్లో ॥బస్సు॥

(ఇంతలో స్టేజీకి ఒక మూలనుండి సైకిల్ మీద పాలడబ్బాతో - పాలబ్బి ప్రవేశిస్తాడు, బందు రాయుళ్లు వీరోత్సాహంతో - అతడి సైకిలాపి, సైకిల్ మీదున్న పాలడబ్బా లాక్కుని... స్టేజీ ముందున్న ఖాళీ ప్రదేశంలో ఆ పాలు పార బోస్తూ....)

మఫ్లర్‌రౌడి : **పాలడబ్బ తీసికెళ్ళి - మోరిల పొయ్యి, అరేయ్** ॥పాల॥

(మరో మూల నుండి కూరగాయలమ్మే వ్యక్తి నెత్తిమీద కూరగాల బుట్టతో ప్రవేశిస్తాడు ! బందు రాయుళ్లు అతణ్ణి చుట్టుముట్టి - అతడి నెత్తి మీది గంపని కిందపడేసి ఆ కూరగాయల్ని చిందరవందరగా తన్నేస్తారు. కిందపడిన ఆ కూరగాయల్లోంచి కొన్ని టమాటాలు ఏరుకొని విలాసంగా తింటూ వుంటాడు)

గళ్లలుంగి రౌడి : **వొంకాయల్... సొరకాయల్... పెంటల పొయ్యి!** ॥వొంక॥

(ఇంతలో అవ్వకూతురు... వొంకర్లు తిరిగిపోతూ... గిల గిల తన్నుకుని కన్ను మూస్తుంది!)

అవ్వ (ఆవేశంగా): **మీ యింట్ల పీనుగెల్ల - ఈ బంద్‌లెందుకూ** ॥మీ॥

పచ్చిబాలింత సచ్చె - బస్సు నడువక ॥పచ్చి॥

డ్రైవర్ : **ఏదేదో సాకు చెప్పి - బంద్‌పెడ్తరా** ॥ఏదే॥

బంద్‌పెట్టి జనాన్ని ఇబ్బంది పెడ్తరా ॥బంద్॥

బస్సు కాలబెడ్తే - ఆ నష్టమెవరికీ ॥బస్సు॥

చార్జి పెంచుతారు... తిరిగి బస్సు కొనుటకూ ॥చార్జి॥

అవ్వ(ఏడుస్తూ) : **ఇంట్లో ఎలుకలుంటే - ఇల్లు కాలబెడ్తరా** ॥ఇంట్లో॥

మీ వేలితో - మీ కన్నే పొడుసుకుంటరా ॥మీ వేలి॥

(అప్పుడే బ్రేక్‌ఫాస్ట్ ముగించుకుని - అక్కడికి వచ్చిన రవికిరణ్, సురేష్, రాజు, ఆనంద్‌లు... విషయం గ్రహించి బందు రాయుళ్ళ ఆగడాలని ప్రతిఘటిస్తూ...)

రవికిరణ్ & పార్టీ: **బందు గిందులంటు మీరు - ముందుకొస్తే, ఒరేయ్** ॥బందు॥
ముందు ముందు మా చేతిలో - మీకు మూడురో ॥3॥

(తెర)

1988

అంకితం

శ్రీమతి జి. వసంతా చరణ్
హైదరాబాదు.

విజయ్ విద్యాసంస్థల ప్రైమరీ విభాగానికి- పదిహేనేళ్ళపాటు తన అమూల్య సేవలందించి; ఆట పాటల్లో తనలాగే తన విద్యార్థుల్ని కూడా జాతీయస్థాయి దాకా ఎదిగేలా అవిరళ కృషిచేసిన ఐడియల్ ఎజుకేషన్ సొసైటీ మెంబర్: **శ్రీమతి వసంతా చరణ్** కి...

ప్రేమతో....

1-11-2005